El principi d'una llarga amistat

Penyistes de Girona i Barça coincideixen a assenyalar com una cita «històrica» el partit que tots dos equips jugaran aquest dissabte a Montilivi

Trobada de Penyes a Girona

Abans que Casablanca, una de les perles de la història del cinema, passi al seu últim fons a negre, Humphrey Bogart deixa anar allò de «Louis, pressento que aquest és l'inici d'una bonica amistat». Segurament, la frase no sonarà, de manera textual, aquest dissabte per la ciutat. Però s'escenificarà. Les paraules no seran necessàries per comprovar que les aficions de Girona i Barça es donaran la mà. Arriba el primer partit oficial de lliga que tots dos equips disputaran a Montilivi. Un abans i un després a la gespa, però també fora. Penyistes d'un i altre bàndol ja fa dies que comencen a fer caliu. La cita bé s'ho mereix. Per Girona, el duel és històric. Corrobora la notable transformació i progressió del club. Ho celebren des de ciutat i demarcació els seguidors blanc-i-vermells; però també els que defensen l'escut blaugrana. Per tots dos costats, es coincideix en parlar d'una «festa», un partit «únic», una «passada» i tota mena de sinònims. Diari de Girona s'ha posat en contacte amb penyistes de tots dos clubs per copsar l'ambient a només tres dies del matx. Aquest n'és el resultat.

El tret de sortida el dona Pepe Sierra, de la penya Immortal de Girona. Parla del derbi de dissabte com una veritable «festa»; un duel «històric» que aportarà encara més «repercussió mundial» a la ciutat. Admet que «quan estàvem a Segona B, mai m'hauria imaginat poder arribar fins aquí» i que llavors pujar una categoria «ja semblava gairebé impossible, com un sostre per a nosaltres». Ara, tocarà enfrontar-se a Messi, Suárez, Iniesta [/esports/futbol/primera-divisio/barcelona/andres-iniesta.html] i companyia. «És una passada, em costa de creure». Tampoc amaga que sumar algun punt serà ben complicat. «No podem renunciar a res, però si ara tingués un paper, signaria l'empat sense dubtar-ho. La il·lusió sempre hi és, però és el Barça». Fora del camp, diu estar molt «content» per la bona entesa amb els penyistes del Barça i que té clar que «quan anem al Camp Nou, faran tot el possible perquè ens sentim com a casa». Un pronòstic? «Un 1-1, ho dic amb la mà al cor».

El segueix Quim Alegret, president de la penya Saltenca i aficionat del Girona des de fa unes quantes dècades, com ho demostra el seu baixíssim número de soci. «Fa una il·lusió enorme veure que vindrà el Barça. És molt gran, fantàstic», se sincera. «Durant molts anys, quan el Girona estava al pou, hi havia una dicotomia entre els seus seguidors. Molts simpatitzaven amb el Barça. Era un club superior, que lluitava per guanyar-ho tot. Ara ens el podem mirar de prop. No de tu a tu, perquè són un poder econòmic inabastable, però el tindrem aquí. I no per jugar un partit de veterans ni el Costa Brava, sinó en un duel de Lliga». Tot i que pronostica «un empat» perquè «no soc tan inconscient per dir que guanyarem», té assumit que «ara mateix no veig el Girona guanyant al Barça, encara que un mal dia el pot tenir qualsevol. El Lleida que va pujar a Primera, l'any 94, va ser capaç d'imposar-se al Camp Nou...»

També hi ha il·lusió al bàndol blaugrana. Molta. La que desprèn Dani Roca, president de la penya Blaugrana de Girona. «És una sensació estranya. Jugarà l'equip de la ciutat amb el meu equip. És sorprenent veure que tots dos conviuen en la mateixa categoria», reflexiona. Assegura també que «si dissabte perd el Barça, no em sabrà tan de greu com si el Madrid vingués a guanyar a Montilivi». I considera que, tot i que «en futbol mai se sap» i que «en dos minuts s'han perdut Lligues de Campions», veu molt «difícil» que els de Machín sumin els tres punts. «Crec que guanyarà el Barça, tot i que estic convençut que patirem en alguns minuts», remata, abans de pronosticar «un 0-2».

«Trempera» li fa a Quim Vall·llosera, president de la penya Barcelonista d'Arbúcies i de la Federació de penyes del Barça Girona Sud. I també «il·lusió». No només als simpatizants blaugranes, sinó «d'un cantó i també d'un altre». Tot i que preveu un «un 1-3», el que seria «la derrota del Girona que menys greu em sabrà», no les té totes. «No hi ha res impossible. En futbol és qüestió de creure-s'ho i si alguna cosa ha fet aquest Girona és que els jugadors han cregut en el sistema de l'entrenador». Per rematar-ho, té clar que el camp farà «patxoca». «No l'hemvist encara ple!», conclou.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/09/21/principi-duna-llarga-amistat/868657.html?utm_source=rss